

عنوان مقاله:

تحلیل بهینگی فرایند دوگان سازی در گویش لکی دلفان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و گویش های غرب ایران، دوره 3، شماره 15 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فرزانه حیدری - دانشجوی دکتری زبانشناسی همگانی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر انواع فرایند دوگان سازی (تکرار) را در گویش لکی دلفان تحلیل کرده است؛ به همین منظور، ده ساعت مصاحبه از گویشوران بومی (پنج مرد و پنج زن) بین سنین بیست تا شصت ساله به عمل آمده و گفتار آنان براساس الفبای آوانگار بین المللی (آی پی آی) آوانویسی شد. چهارچوب نظری، رویکرد بهینگی است که اولین بار پیرینس و اسمولنسکی (1993) آن را در حوزه واج شناسی مطرح کردند و خیلی زود در حوزه صرف نیز به کار گرفته شد. نتایج نوشتار پیش رو نشان می دهد که در گویش لکی دلفان فرایند دوگان سازی کامل افزوده و نوافزوده ساخته می شود. فرایند دوگان سازی کامل افزوده به دو صورت میانی و پایانی وجود دارد؛ همچنین در این گویش، دوگان سازی با تغییر واکه نیز موجود است که یکی از پربسامدترین فرایندهای واژه سازی در گویش لکی محسوب می شود. فرایند دوگان سازی ناقص نیز به دو شکل پیشوندی و پسوندی است که نوع پسوندی آن بسامد ساخت کمتری دارد؛ در ادامه، محدودیت های مربوط به هر فرایند شناسایی شده و با توجه به الگوی ساختاری آنها در تابلوهایی با ذکر مثال، رتبه بندی شده اند. این نظریه قادر است به خوبی ساخت انواع واژه های مکرر را در گویش لکی تبیین کند.

کلمات کلیدی:

فرایند تکرار، گویش لکی دلفان، نظریه بهینگی، دوگان سازی کامل، دوگان سازی ناقص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161243>

